

2. Kysyjää pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenen António Camposin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1766/99⁽¹⁾. Komissio haluaisi kiinnittää kysyjän huomion siihen tosiseikkaan, että oikeusjärjestelmässä, jolla säädelään yhteisön maataloustukien maksamista yhteisön talousarviosta ja erityisesti EMOTR:n tukiosastosta (yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17. toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1258/1999⁽²⁾) ja jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettujen menojen kuukausittaisesta kirjanpidosta ja asetuksen (ETY) N:o 2776/88 kumoamisesta 16. helmikuuta 1996 annettu komission asetus (EY) N:o 296/9⁽³⁾) säädetään tehtävien laajamittaisesta delegoinnista jäsenvaltioiden maksajavirastoille.

Tästä syystä kyseiset maksajavirastot (jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7. heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/9⁽⁴⁾) säännösten mukaisesti) hallinnoivat suoraan maataloustukihakemuksia, ja niillä on näin ollen käytössään kaikki tuensaajia koskevat tiedot.

Sitä vastoin komissiolla ei ole käytössään kysymyksen esittäjän pyytämiä tietoja. Komissio saa jäsenvaltioilta valvontatarkoituksia varten kirjanpito-tietoja, jotka määritellään tarkoin lainsäädännössä. Näitä tietoja voitaisiin käsitellä tukien saajien yksilöimiseksi. Henkilötietojen suojaa koskevat yhteisön säännökset, jotka velvoittavat yhteisön toimielimiä EY:n perustamissopimuksen 286 artiklan (entisen 213 b artiklan) nojalla, eivät kuitenkaan anna komissiolle mahdollisuutta julkistaa kyseisiä tietoja.

3. EMOTR:n tukiosaston menot ovat vain noin puolet yleisen talousarvion menoista. Tästä syystä jäsenvaltioiden maksuusuuksien ja näiden menojen vertailu ei anna lopullista tietoa siitä, kuinka paljon jäsenvaltiot saavat yhteisöiltä tai maksavat niille. On myös otettava huomioon yhteisön muiden rahoitusvälineiden menot.

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 39, 17.2.1996.

⁽⁴⁾ EYVL L 158, 8.7.1995.

(2001/C 103 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2127/00

esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (TDI) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lentokenttäpalvelujen vapauttaminen

Italian hallitus otti 13. tammikuuta 1999 lentokenttäpalvelujen vapauttamista koskevan direktiivin 96/67⁽¹⁾ kansallisen lainsäädännön osaksi asetuksella N:o 18.

ADUC (käyttäjien ja kuluttajien oikeuksia ajava järjestö) on tehnyt tästä asetuksesta valituksen (yhteisön viitenumero 99/4472/, SG(99)A7228), jonka mukaan asetus sallii monopoliaseman ylläpitämisen hintojen edullisuuden, tehokkuuden ja palvelujen laadun suhteen kuluttajien etujen vastaisesti.

Liikenteestä vastaava PO VII ilmoitti 7. syyskuussa 1999 päivätyssä kirjeessä (D899/gb/ass/150 2901T) tehneensä samat havainnot kuin ADUC ja kehotti Italian hallitusta muuttamaan asetusta. Muussa tapauksessa se veisi asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Koska Italian hallitus ei tähän päivään mennessä ole muuttanut asetusta eikä komissio ole aloittanut rikkomusmenettelyä, voisiko komissio ilmoittaa, miksi se ei ole (kahdeksan kuukautta mainitun kirjeen jälkeen) aloittanut rikkomusmenettelyä Italian hallitusta vastaan? Eikö se katso, että Italian hallituksen toimilla pyritään vain varmistamaan lentokentillä toimivien yritysten edut kuluttajan kustannuksella, mikä merkitsee vapaan kilpailun periaatteen rikkomista?

⁽¹⁾ EYVL L 272, 25.10.1996, s. 36.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2000)

Komissio ilmoitti 7. syyskuuta 1999 päivätyllä kirjeellään Italian viranomaisille, että 13. tammikuuta 1999 annetun asetuksen N:o 18 jotkin lausekkeet eivät ole yhteisön lainsäädännön mukaisia. Pääsystä maahuo-
linnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15. lokakuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/67/EY⁽¹⁾
saatettiin osaksi Italian lainsäädäntöä kyseisellä asetuksella. Lausekkeilla pyritään itse asiassa estämään
direktiivin täysimääräinen soveltaminen, koska niillä rajoitetaan pääsyä markkinoille etenkin henkilöstön
pakollisella takaisinottamisella tai voimassaolevien sopimusten jatkamisella.

Komissio korostaa, että jäsenyysveloitteen noudattamatta jättämistä koskeva menettely on aloitettu.
Vaihdettuaan näkemyksiä Italian viranomaisten kanssa komissio lähetti niille 3. toukokuuta 2000 virallisen
ilmoituksen, jossa Italian viranomaisia pyydetään esittämään huomautuksena kahden kuukauden kuluessa.

EY:n perustamissopimuksen sääntöjen mukaisesti komissio voi antaa perustellun lausunnon, jos jäsenvaltio
ei vastaa lainkaan tai vastaa riittämättömästi, ja jäsenvaltio määrätään noudattamaan yhteisön periaatteita
tietyn määräajan kuluessa. Asia voidaan saattaa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi vasta menettelyn
myöhäisemmässä vaiheessa.

Komissio toimitti nämä tiedot 30. toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä ADUC:lle (Associazione per i diritti
degli utenti e consumatori). ADUC:lle on lisäksi tiedotettu menettelyn vaiheesta.

⁽¹⁾ EYVL L 272, 25.10.1996.

(2001/C 103 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2128/00

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Ulkomailla aiheutuneiden sairauskulujen korvaaminen Italian kansalaisille

Marraskuun 3 päivänä 1989 päivätyssä ministeriasetuksessa (julkaistu Italian tasavallan virallisessa lehdessä
N:o 273 22. marraskuuta 1989), joka koskee perusteita käyttää huippuerikoistuneita lääkäripalveluja
ulkomailla, säädetään kulujen osittaisesta korvaamisesta Italiassa asuville Italian kansalaisille, jos näitä
palveluja ei voi saada Italiasta.

Asetuksen 6 artiklan 11 kohdassa säädetään, että 80 prosenttia potilaan ja hänen mahdollisen avustajansa
matkakuluista korvataan, jos lentomatkalle on ollut ennakkohyväksyntä.

Toisaalta Sisilian alueen 15 päivänä maaliskuuta 1990 antaman alueellisen asetuksen 1 artiklassa säädetään,
että toteutuneiden ja todistettujen matka- ja oleskelukustannusten kiinteämääräinen korvaus on 60 prosent-
tia yli 20 miljoonan liiran vuosituloluokassa, 50 prosenttia yli 35 miljoonan liiran vuosituloluokassa ja
40 prosenttia yli 50 miljoonan vuosituloluokassa.

Eikö komissio katsokin, että alueellinen asetus — sen lisäksi, että se syrjii sisilialaisia, joihin ei sovelleta
edellä mainittua korvausta, jos heidän tarvitsee käyttää lääkäripalveluja ulkomailla — on EY:n perus-
tamissopimuksen 2 ja 3 artiklan vastainen?

Voiko komissio ryhtyä toimiin tämän valitettavan tilanteen johdosta?